

گوناگون

فیلم «تئاتر ننه دلاور» رونمایی می‌شود

● شرق: تئاتر ننه دلاور، به کارگردانی سیدمهدی شجاعی و محمدسالار رضایی‌نیا، که در دی‌ماه سال ۹۳ در تالار حافظ به روی صحنه رفت و با استقبال خوبی روبه‌رو شد، بعد از دو سال به کمک گروه فیلم‌سازی مرکز فرهنگی «بتهوون» آماده پخش شده است. این مرکز پیش از این هم تئاترهای مهمی را تبدیل به فیلم کرده و در اختیار تئاتردوستان قرار داده است. مراسم رونمایی فیلم «تئاتر ننه دلاور» امروز پنجشنبه ۹ اردیبهشت از ساعت ۱۶ الی ۱۸ در مرکز هنری بتهوون، واقع در خیابان کریمخان، خیابان سنایی، نبش کوچه ششم، فروشگاه بتهوون برگزار می‌شود و ورود به این ضیافت برای عموم هندوستان آزاد است.

هفت جهان

یک هفته با ادبیات آلمانی زبان

● شرق: ادبیات آلمانی‌زبان در کشورهای آلمان، اتریش و سوئیس پیوندی ناگسستنی با فلسفه و هنر دارد و نویسندگان و شاعران بسیاری از این سه کشور برخاسته‌اند؛ گوته، شیلر، موزیل، هسه، توماس مان، ریلکه، بروخ، هاینریش بل، دورنمات، گراس، تورینی و… این نویسندگان و شاعران برای مخاطبان فارسی‌زبان غریبه نیستند و آثارشان بارها به زبان فارسی ترجمه و منتشر شده است. مرکز فرهنگی و بین‌الملل شهرکتاب با همکاری بخش‌های فرهنگی سفارت آلمان، اتریش و سوئیس در تهران هرساله در اردیبهشت‌ماه میزبان سه نویسنده از این سه کشور است. امسال برای آشنایی بیشتر علاقه‌مندان با ادبیات آلمانی، برنامه یک هفته با ادبیات آلمانی‌زبان از امروز پنجشنبه نهم اردیبهشت تا پنجشنبه شانزدهم اردیبهشت در مرکز فرهنگی شهرکتاب برگزار می‌شود. برنامه این یک هفته به این شرح است: پنجشنبه ۹ اردیبهشت، ساعت ۱۵: نمایش فیلم «پرواز ایران» با نقد و تحلیل دکتر سعید فیروزآبادی (این فیلم درباره پرواز والتر میتل هولتسر به ایران است). / جمعه ۱۰ اردیبهشت: بازدید از نمایشگاه آثار ترجمه‌شده ادبیات آلمانی به فارسی در فروشگاه شهرکتاب شهید بهشتی/ شنبه ۱۱ اردیبهشت، ساعت ۱۴: نمایش فیلم «شیلر» با نقد و تحلیل علی عبداللهی (این فیلم درباره زندگی شیلر است). / یکشنبه ۱۲ اردیبهشت، ساعت ۱۵: نمایش فیلم «بازگشت به نقطه آغاز» با نقد و تحلیل یاسمین اسناداحمدقرانی (این فیلم درباره بخشی از زندگی پتر تورینی است). / دوشنبه ۱۳ اردیبهشت، ساعت ۱۱: نمایش فیلم «ماکس فریش، یک شهروند» (این فیلم درباره ماکس فریش، بزرگ‌ترین روشنفکر سوئسی است). / سه‌شنبه ۱۴ اردیبهشت، ساعت۱۶:۳۰: نشست «سه سرزمین، یک زبان» با حضور پتر اشتام از سوئیس، آنا بار از اتریش و اوولا لنتسه از آلمان. / چهارشنبه ۱۵ اردیبهشت، ساعت ۱۴: نمایش فیلم «زنی با پنج قیل» (این فیلم به زندگی سولانا گایر می‌پردازد). این برنامه‌ها در مرکز فرهنگی شهرکتاب، واقع در خیابان شهیدبهشتی، خیابان شهید احمد قصیر (بخارست)، نبش کوچه سوم برگزار می‌شود و ورود برای علاقه‌مندان آزاد است.

بالاخره سی‌وپهارمین جشنواره جهانی فیلم فجر به دبیری رضا میرکریمی پایان یافت. نکته جالب این بود که امسال برای نخستین‌بار در تاریخ برگزاری جشنواره فیلم فجر، فضایی بین‌المللی را شاهد بودیم؛ یعنی میهمانان خارجی از نقاط مختلف دنیا به این جشنواره دعوت شده بودند و با وجود بضاعت و قدرتی که رئیس سازمان سینمایی داشت، توانست تعدادی از میهمانان مرتبط و البته کاربلد را دعوت کند. آن تعداد هم که نیامدند، به دلیل ندادن ویزا از سوی مراجع مرتبط، از حضور در این گردهمایی فرهنگی بازماندند که طبعاً از ید وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی خارج بود و حرجی هم بر آن نیست! باین‌حال با وجود فشارهایی که روی حجت‌الله ایوبی، رضا میرکریمی و امیر اسفندیاری در پشت‌پرده وجود داشت، آنها تمام مدت سعی کردند با روی گشوده از میهمانان، خبرنگاران و هنرمندان استقبال کنند و چهره‌های خندان خود را از مخاطبان دریغ نکردند؛ اما با همه تلاش‌ها این جشنواره کاستی‌هایی هم داشت. بخشی از سخنان رضا میرکریمی در اختتامیه جشنواره در سالن تالار وحدت گواه این مدعاست: «با توجه به مسئولیتی که به من داده شده، به جشنواره ۳۵ سلام می‌کنم. خوشحالم که جشنواره‌های منظم برگزار شد؛ اما اگر کاستی‌ای وجود داشت به این دلیل بود که من تجربه‌ای در این زمینه نداشتم؛ اما قول می‌دهم سال بعد جشنواره باشکوه‌تری داشته باشیم.»

نبود کاخ جشنواره

همین تجربه‌نداشتن و البته فرصت اندک برای تدارکات جشنواره، پیامدهایی داشت. نکته‌ای که علیرضا شجاع‌نوری، رئیس اسبق بخش بین‌الملل بنیاد سینمایی فارابی دهه ۶۰ دبیر نشست‌های تحلیل فیلم این دوره، آن را تأیید کرد. او معتقد بود: «این دوره جشنواره جهانی فیلم فجر اتفاق میبوم و مبارکی بود که آن را باید به فال نیک گرفت. تلاش شد به استانداردهای بین‌المللی نزدیک شود؛ اما به این معنی نیست که این جشنواره به استاندارد مطلوب رسیده است.»

او در ادامه، برخی از این نقایص را برشمرد: «اولین مسئله این بود که زمان کافی برای اجرای جشنواره

«ماه مهر» در فرهنگ‌سرای نیاوران

شرق: نمایشگاه هنرمندان «ماه مهر» با ارائه آثار سه گروه از شاگردان پرویز تناولی، از ۱۰ الی ۲۰ اردیبهشت در گالری‌های شماره یک و دو فرهنگ‌سرای نیاوران برپا می‌شود. در این نمایشگاه، آثار یک ده گروه به نمایش درآمده‌اند. گروه اول، «عالم پیشگامان»، آثار بسیار متنوعی از ۱۴ مجسمه‌ساز است که در قالب پروژه‌ای با همین نام تحت‌نظر پرویز تناولی، با آثاری ملهم از پیشگامان هنر معاصر شکل گرفته است. همچنین آثار گروه‌های زیگماتور (مجسمه‌های کوچک) و گروه دات (جواهرات) شامل آثار ۲۴ هنرجو است که تحت نظر تناولی مسیر تجربیات هنری خود را دنبال می‌کنند. این آثار شامل مجسمه‌های کوچک و جواهرات است که برای عموم به نمایش گذاشته شده. پرویز تناولی مجسمه‌ساز، نقاش و پژوهشگر از پیشگامان مکتب سخاخانه‌ای، دوره‌های مجسمه‌های کوچک را بسیار بااهمیت می‌داند و معتقد است هنرچویان با ساخت آثار کوچک، به گسترش آموخته‌ها، تجربیات و درک خود از مجسمه‌سازی می‌پردازند. آیین افتتاح این نمایشگاه روز جمعه، دهم اردیبهشت ساعت ۱۶ برگزار می‌شود و علاقه‌مندان می‌توانند همه‌روزه از ساعت ۱۰ الی ۲۱ و درهای تعطیل از ساعت ۱۴ الی ۲۱ از این نمایشگاه در فرهنگ‌سرای نیاوران بازدید کنند.

ندااشتم. همه جشنواره‌های معتبر دنیا دست‌کم یک سال وقت صرف می‌کنند تا فیلم‌ها را انتخاب کنند و کارها را به سروسامان برسانند. همچنین در جلسات نقد و بررسی، حجم سؤال‌ها زیاد بود و زمان برای پاسخ‌ها کم. فضای برگزاری جشنواره هم کوچک بود. مشکل اصلی این است که کاخ جشنواره به معنای واقعی نداریم.»

شجاع‌نوری در ادامه در برابر این پرسش که در همه‌جای دنیا مدیران فرهنگی – هنری، خارج از نظام سیاسی و تغییر دولت‌ها به کارشان مشغول می‌شوند؛ ولی در ایران متغیر فرهنگی بازتابی از تغییرات سیاسی است، گفت: «کاملاً با نظر شما موافقم. اصلاً مدیران فرهنگی نباید تابع تغییرات دولت‌ها باشند. چون نمی‌توان در درازمدت سرمایه‌گذاری فکری و برنامه‌ریزی کرد. پس یک‌سری از رویدادها باید از حوادث سیاسی، بری باشند. همان‌گونه که هر دولتی بودجه واکسیناسیون را تغییر نمی‌دهد، برخورد با رویداد فرهنگی فیلم فجر هم باید این‌گونه باشد.»

نداشتن مدیر هنری و سفیران قاره‌ای

یکی دیگر از مشکلات جشنواره فیلم فجر وجود هیات انتخاب آن است. جشنواره‌های مطرح دنیا مدیران هنری ثابتی دارند که انتخاب فیلم‌ها را به

هنر

جشنواره جهانی فیلم فجر به دنبال چیست

فرانک آرتا

فرانک آرتا

نمایندگان یا سفیران قاره‌ای خود می‌سپارند و هر یک موظفند فیلم‌هایی را از پنج قاره جهان انتخاب کنند. در حقیقت جشنواره هنری و سینمایی شانی در حد موزه‌های بزرگ دنیا دارد. برای مثال موزه لوور در پاریس سال‌هاست مدیریتی ثابت دارد و اصلاً کاری به تغییرات رؤسای جمهوری فرانسه ندارد. توجه به این نکته در هرچه تخصصی‌تر شدن جشنواره جهانی فیلم فجر کمک می‌کند.

آی‌آف‌آی‌آی FIAPFجشنواره را به رسمیت شناخته؟

فدراسیون بین‌المللی انجمن تهیه‌کنندگان فیلم (Fédération Internationale des Asso- ciations de Producteurs de Films) سازمانی غیرانتفاعی است و دبیرخانه آن در شهر پاریس قرار دارد که مهم‌ترین مسئولیتش نظارت، تنظیم و کنترل جشنواره‌های بین‌المللی فیلم در دنیاست. امیر اسفندیاری، معاون امور بین‌الملل جشنواره، دراین‌باره گفت: «نکته مهم این است که ما هنوز درخواستی به این کمیته ن داده‌ایم تا آنها ما را به رسمیت بشناسند. البته منظورم این نیست که برای من موضوع مهم نیست، بلکه ما با آنها تعامل و دیدار داشتیم و مهم هم هست، اما از آنجا که هدف ویژه‌ای را دنبال می‌کنیم ، می‌کوشیم جشنواره جهانی فیلم فجر، به جشنواره‌ای منحصربه‌فرد

تبدیل شود. حتی برخی از جشنواره‌های الف دنیا عضو این فدراسیون نیستند. البته دراین‌باره باید مفصل صحبت کرد». گلاب آدینه، بازیگر سینما و یکی از داوران بخش «جلوه‌گاه شرق» این دوره جشنواره، ارزیابی خود را از کیفیت فیلم‌های این دوره، چنین بیان کرد: «من فقط درباره داوری‌ها می‌توانم نظر بدهم. در این جشنواره هم مانند هر جشنواره‌ای تعدادی فیلم خیلی خوب، متوسط و زیر متوسط به نمایش درآمد. من خودم فیلم‌هایی از کشورهای قرقیزستان، کره‌جنوبی و ژاپن را دوست داشتم؛ اما در نهایت با توجه به نظر جمع داوران، تعدادی از فیلم‌های مورد علاقه‌ام رای آورد و تعدادی هم نه؛ اما به توجه به اینکه در ایران در جشنواره‌های متعدد به‌عنوان داور حضور داشته‌ام و همین‌طور فیلم‌ها را درجشنواره‌های خارجی دنبال کرده‌ام معتقدم فیلم‌های ما در داخل خیلی باکیفیت‌تر هستند.»

● ● ●

نکته دیگر اینکه در دوره سی‌وپنجم، رقابت جشنواره ملی و جهانی فیلم فجر حتماً هیجان زیادی خواهد داشت . هرچند که هرکدام اهداف متفاوتی را پیگیری می‌کنند؛ ولی باین‌حال این رقابت می‌تواند روی برگزاری کیفیت هر دو جشنواره تأثیر بگذارد. ناگفته نماند از یک زاویه کار محمد حیدری از رضا میرکریمی سخت‌تر است، چون تجربه نشان داده جلب‌کردن نظرات سینماگران داخلی از سوی دولت جاده پرپیچ‌وخمی است که به آسانی نمی‌توان از آن گذر کرد. به‌دلیل پیچیدگی‌های سازوکار سینمای ایران ، معمولاً هم‌گرایی‌ها کمتر تحقق پیدا می‌کند. به‌ویژه اینکه افرادی با دیدگاه‌های متنوع و حتی متغیر در سینمای ایران چندان روی خوش نشان نمی‌دهند که دور یک میز جمع شوند!

● ● ●

و اما مهم‌ترین بخش ارزیابی جشنواره به پیگیری اهداف کلان این جشنواره مربوط است که ایدئولوژی این جشنواره بعد از پوست‌اندازی و احیا چیست؟ طبعاً حجت‌الله ایوبی و رضا میرکریمی باید به این دست سؤال‌ها پاسخ دهند که در هفته آینده به این موضوع مفصل خواهیم پرداخت.

انتخاباتی که باز به حدنصاب نرسید

شرق: انتخابات کانون خوانندگان سنتی خانه موسیقی مانند انتخابات دیگر به حدنصاب نرسید و به دور دوم موکول شد. به گزارش ایسنا، درحالی‌که کانون خوانندگان سنتی یکی از کانون‌های مهم این خانه است و نخستین دوره این جایزه، فرشته احمدی، کوروش اسدیی، یونس تراکمه، محمد حسینی، علی خدایی، ابوتراب خسروی، بلقیس سلیمانی، محمدحسن شهنسوری، ناهید طباطبایی، مجید قیصری، مدیا کانیکر، محمد کشاورز، مهسا محب‌علی، محمد محمدعلی و جواد مجابی کار داوری نویسندگان بین ۳۵ تا ۴۰ سال را برعهده داشتند که در روز اختتامیه از میان ۱۸ داستان‌نویس معرفی‌شده از طرف جایزه ادبی «چهل»، پنج داستان‌نویس به‌عنوان امیدهای ادبیات ایران معرفی خواهند شد. مکتب تهران بناست هرساله جایزه ادبی «چهل» را برگزار و امیدهای ادبیات داستانی ایران را معرفی کند. این جایزه آثار داستان‌نویسان ۳۵ تا ۴۰ ساله را که حداقل سه کتاب منتشر کرده‌اند داوری می‌کند. سمیرا سپهرینا، دبیر اجرایی، مازناز تهرانی، مدیر هنری و ابراهیم حسینی، دبیر عکس نخستین دوره جایزه ادبی چهل هستند. اختتامیه این جایزه یازدهم اردیبهشت در مکتب تهران برگزار می‌شود و تندیس جایزه به پنج برگزیده اهدا خواهد شد.

معرفی داوران جایزه ادبی «چهل»

شرق: در نخستین جایزه ادبی «چهل»، ۱۵ داستان‌نویس بالای ۴۰ سال، ۱۸ داستان‌نویس بین ۳۵ تا ۴۰ سال را که حداقل سه کتاب در حوزه داستان بزرگ‌سال منتشر کرده‌اند داوری کردند. به گزارش ایسنا، براساس گزارش رسیده، در نخستین دوره این جایزه، فرشته احمدی، کوروش اسدیی، یونس تراکمه، محمد حسینی، علی خدایی، ابوتراب خسروی، بلقیس سلیمانی، محمدحسن شهنسوری، ناهید طباطبایی، مجید قیصری، مدیا کانیکر، محمد کشاورز، مهسا محب‌علی، محمد محمدعلی و جواد مجابی کار داوری نویسندگان بین ۳۵ تا ۴۰ سال را برعهده داشتند که در روز اختتامیه از میان ۱۸ داستان‌نویس معرفی‌شده از طرف جایزه ادبی «چهل»، پنج داستان‌نویس به‌عنوان امیدهای ادبیات ایران معرفی خواهند شد. مکتب تهران بناست هرساله جایزه ادبی «چهل» را برگزار و امیدهای ادبیات داستانی ایران را معرفی کند. این جایزه آثار داستان‌نویسان ۳۵ تا ۴۰ ساله را که حداقل سه کتاب منتشر کرده‌اند داوری می‌کند. سمیرا سپهرینا، دبیر اجرایی، مازناز تهرانی، مدیر هنری و ابراهیم حسینی، دبیر عکس نخستین دوره جایزه ادبی چهل هستند. اختتامیه این جایزه یازدهم اردیبهشت در مکتب تهران برگزار می‌شود و تندیس جایزه به پنج برگزیده اهدا خواهد شد.

آقای مدیر عامل، ما دنبال اجرای قانون و اساسنامه‌ایم، نه اخلاق

برگزار نشود و خود آقای نوربخش و هیأت‌مدیره هم پذیرفتند که بدون نظارت انتخابات را برگزار نکنند. البته تا به اینجا که مجمع عمومی سه نوبت اول تشکیل، اما به حدنصاب نرسیده است، هیچ ناظری بر انتخابات نظارت نکرد. جدای از اینکه در سایات خانه موسیقی حتی اسامی نامزدهای کانون‌ها نیز نیامده است. گویی ایشان نیز همان عده‌ای هنرجو هستند که هیچ هویتی ندارند. جدای از این تخلفات و تخلفات قبلی و عدول‌های متعدد از اساسنامه، امروز می‌خواهم سندی را پیش چشم افکار عمومی، اهالی موسیقی، اعضای خانه موسیقی و به‌خصوص مجمع عمومی این نهاد، آقای نوربخش، هیأت‌مدیره و نیز عزیزان وزارت ارشاد و به‌خصوص وزیر محترم ارشاد (آقای علی جنتی) قرار دهم که باور دارم به‌جد پیگیر رسیدن به حقیقت ماجرا هستند و علاقه‌مند که این ماجرا به سمتی حرکت کند که متخلفان به مجازات برسند و امیدوارم هیأت‌مدیره برای افکار عمومی و اعضای صنف و نگارنده و ایشان هم توضیح قانع‌کننده‌ای داشته باشند.

این سند که روی سایت روزنامه رسمی است و هر کسی می‌تواند آن را در نشانی‌ای که در انتهای این مطلب آمده است، پیدا کند.

نشان می‌دهد که هیأت مدیره خانه موسیقی بدون تشکیل مجمع عمومی صورت‌جلسه‌ای را به روزنامه رسمی فرستادند که در آن آمده

زاویه

نوش آبادی و آموزگار درباره نمایشگاه کتاب:

«شهر آفتاب»

باید امتحان پس دهد

● شرق: در شرایطی که کمتر از یک هفته تا آغاز بیست‌ونهمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران باقی مانده، همچنان انتقادات به جابه‌جایی محل برگزاری این نمایشگاه از سوی مردم و ناشران وارد است؛ عده‌ای انتقال نمایشگاه کتاب از مرکز پایتخت به حاشیه آن را نوعی تبعید تلقی می‌کنند و عده‌ای معتقدند این جابه‌جایی، آزموننی است که تا برگزار نشود، نمی‌توان تصمیم مسئولان و بانیان‌اش را مردود دانست. حسین نوش‌آبادی، سخنگوی وزارت ارشاد، درباره این جابه‌جایی و انتقاداتی که به این تصمیم مطرح است به «شرق» می‌گوید: «هر تصمیمی، ابتدا با مقاومت‌هایی روبه‌رو می‌شود. عده‌ای نگرانی‌ها و دغدغه‌هایی دراین‌باره دارند اما وقتی محاسبات انتقال نمایشگاه را ببینیم، به‌مراتب بر معایب ارجحیت دارند. اینکه نمایشگاه کتاب، در یک فضای کاملاً نمایشگاهی به‌دور از ترافیک برگزار شود بسیار حسن بزرگی است تا اینکه نمایشگاه جایی مثل مصلای برگزار شود که اصلاً کاربری آن متفاوت است و برای برگزاری نمایشگاه کتاب ساخته نشده.»

البته با این اوصاف، نمایشگاه کتاب امکان بازگشت به محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی، واقع در ستول را هم دارد، اما چرا «شهر آفتاب» برای این جابه‌جایی انتخاب شده است؟

نوش‌آبادی می‌گوید: «محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی بیشتر صرفه صنعتی دارد. موقعیت جغرافیایی آن طوری است که موجب ترافیک شدید خواهد شد. از طرفی، «آزموده را آزموند خطاست». وقتی به دلیل مشکلاتی، یک‌بار نمایشگاه کتاب به مصلای منتقل شده، بازگشتن نمایشگاه به محل قبلی، یعنی تکرار همان مشکلات. آنچه تاکنون شاهدش بوده‌ایم، استقبال ناشران اکثر استان‌ها از این جابه‌جایی است. «شهر آفتاب» در جوار حرم حضرت امام، هوای پاک و سالمی دارد که دسترسی به آن برای همه مردم ایران آسان است و هنوز نمی‌توان درباره مناسب‌بودن یا نبودنش صرفاً به این دلیل که از مرکز دور است، اظهارنظر کرد.»

نوش‌آبادی درباره تعبیری که منتقدان این جابه‌جایی از آن استفاده می‌کنند و این جابه‌جایی را «تبعید کتاب» تلقی می‌کنند، نیز می‌گوید: «این یک تعبیر بدبینانه و نوعی انتقاد است، باید در طول برگزاری نمایشگاه، ببینیم که آیا مردم واقعا از این جابه‌جایی استقبال نمی‌کنند؟ باید این دوره برگزار شود سپس اگر مشکلی هست برطرف کنیم، باید ببینیم نواقص چیست، منتقدان هم هر انتقادی دارند باید بگذارند بعد از نمایشگاه آن را با توجه به نواقص مطرح کنند. فراموش نکنیم که در اکثر کشورهای جهان، نمایشگاه‌های کتاب خارج از شهر برگزار می‌شوند.»

محمود آموزگار، رئیس اتحادیه ناشران، نیز درباره این جابه‌جایی به «شرق» می‌گوید: «مسائلی مهم‌تر از این جابه‌جایی هم وجود دارد. من شخصاً با برگزاری نمایشگاه کتاب با شمایل کنونی مخالفم، چون درواقع نمایشگاه کتاب، یک فروشگاه بزرگ است. البته این به معنای این نیست که نمایشگاه باید دیگر تعطیل شود! ما نهایت تلاشمان را می‌کنیم که به بهترین نحو برگزار شود، منتها برنامه‌ریزی درست‌تری لازم است، تا نمایشگاه آن را با توجه به خود بازگردد، مسلماً وزارت ارشاد باید برای این بازگشت به ریل، اهتمام ورزد. کتاب‌فروختن باید به کتاب‌فروشی‌ها محول شود و در نمایشگاه کتاب، شبیه آنچه در سراسر دنیا مرسوم است، مباحث تخصصی نشر مطرح شود. درواقع مسئله اصلی این است که باید سیاست‌های نمایشگاه کتاب تغییر کند و محل برگزاری آن، نکته‌ای فرعی است.»

آموزگار نهایتاً درباره برگزاری نمایشگاه کتاب در «شهر آفتاب» می‌گوید: «با توجه به اینکه حتی دست‌اندرکاران هم نمی‌دانند چه اتفاقی خواهد افتاد، تجربه این ۱۰روز بسیار کم‌افز خواهد کرد تا ببینیم استقبال چگونه است، بعد از آن باید درباره مناسب‌بودن یا نبودن شهر آفتاب برای برگزاری نمایشگاه کتاب حرف بزنیم.»

باید منتظر ماند و دید، نمایشگاه کتاب امسال به‌خاطر این جابه‌جایی، به استقبال مردم و ناشران توأم خواهد بود؟